

Endurgreiðslu gatnagerðargjalds er heimilt að fresta þar til lóð er úthlutað að nýju, en þó ekki lengur en í 6 mánuði frá afturköllun eða niðurfellingu byggingarleyfis.

Kostnaður lóðarhafa vegna lóðar sem er skilað eða byggingarleyfi afturkallað af vegna atriða er varða lóðarhafa, svo sem hönnunar- og rannsóknakostnaður á lóðinni eða framkvæmdir unnar samkvæmt graftarleyfi áður en byggingarleyfi er gefið út, er ekki endurgreiddur af sveitarfélaginu.

Sé lóð afturkölluð eða byggingarleyfi felld úr gildi eftir að undirstöður eru fullgerðar, eða á síðari stigum byggingarframkvæmda, skal dómkveðja tvo matsmenn til að verðleggja þær framkvæmdir sem unnar hafa verið, enda hafi þær verið teknar út og viðurkenndar af byggingarfulltrúa. Kostnað vegna matsins greiða sveitarfélagið og lóðarhafi að jöfnu. Skútustaðahreppur skal leysa til sín lóðina með mannvirkjum á grundvelli mats hinna dómkvöddu matsmanna að frádreginni hlutdeild lóðarhafa í kostnaði vegna matsgerðarinnar.

8. gr.

Sveitarstjórn er heimilt að auglýsa lóðir með lægri gatnagerðargjöldum en 3. gr. mælir fyrir um, vegna sérstakra aðstæðna sem gera byggingarframkvæmdir óvenju erfiðar eða kostnaðarsamar.

Sveitarstjórn getur veitt sérstakan greiðslufrest á gatnagerðargjaldi samkvæmt sérstökum greiðslusamningi sem kveður á um skilmála og greiðslukjör.

Sveitarstjórn getur ákveðið gatnagerðargjald sérstaklega í þeim tilvikum að byggingarfalli ekki undir ákvæði samþykktar þessarar.

9. gr.

Þegar gefin eru út byggingarleyfi vegna viðbygginga eða breytinga á mannvirkjum á íbúðarhúsalóðum, skal umsækjandi greiða gatnagerðargjald samkvæmt 3. grein, en þó einungis á grundvelli gólfplatarmálshluta gatnagerðargjaldsins.

Samþykkt þessi er samin og samþykkt af sveitarstjórn Skútustaðahrepps 20. nóvember 2003 og tekur gildi þegar í stað. Falla þá úr gildi eldri samþykktir um sama efni.

Mývatnssveit, 20. nóvember 2003.

Sigbjörn Gunnarsson sveitarstjóri.

REGLUGERÐ

**um breytingu á reglugerð nr. 796/1999 um varnir gegn mengun vatns,
sbr. reglugerð nr. 553/2001.**

1. gr.

2. mgr. 15. gr. reglugerðarinnar orðist svo:

15.2 Við gerð starfsleyfis fyrir vatnsveitu eða við ákvörðun um framkvæmdir á vatnsverndarsvæði skal umsækjandi starfsleyfis leggja fram mat um hvort hættu sé á að vatnsbólíð spillist vegna nálægrar starfsemi eða umferðar. Við matið skal, eftir því sem við á, taka mið af vatnafræðilegum, jarðfræðilegum og landfræðilegum aðstæðum á vatnasviði vatnsbólsins, líklegum uppsprettum mengunar, mengunarálagi og mikilvægi vatnsbólsins.

2. gr.

Við 5. gr. reglugerðarinnar bætist ný málsgrein 3. mgr. sem orðist svo:

15.3 Vanda skal frágang við borholustæði og fódra borholur starfsleyfis skyldra vatnsveitna tryggilega til þess að hindra að yfirborðsvatn mengi vatnsbólið.

3. gr.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt 5. gr. laga nr. 7/1998, um hollustuhætti og mengun-arvarnir og öðlast gildi við birtingu.

Umhverfisstjórnuneytinu, 5. desember 2003.

F. h. r.

Magnús Jóhannesson.

Sigríður Auður Arnardóttir.

REGLUGERÐ

**um breyting á reglugerð nr. 540/2001, um tímabundna endurgreiðslu
2/3 hluta virðisaukaskatts vegna kaupa eða leigu hópferðabifreiða.**

1. gr.

1. gr. reglugerðarinnar orðist svo:

Eftir ákvæðum reglugerðar þessarar geta þeir sem leyfi hafa til fólksflutninga í atvinnu-skyni samkvæmt lögum nr. 73/2001 um fólksflutninga, vöruflutninga og efnisflutninga á landi fengið endurgreidda 2/3 hluta þess virðisaukaskatts sem greiddur var/er vegna kaupa eða leigu hópferðabifreiða 1. september 2000 til 31. desember 2005.

2. gr.

Reglugerð þessi er sett með stoð í ákvæði til bráðabirgða með lögum nr. 57/2001, um breyting á lögum um virðisaukaskatt nr. 50/1988, með síðari breytingum, og 49. gr. laga nr. 50/1988, og öðlast gildi þegar í stað.

Fjármálaráðuneytinu, 2. desember 2003.

F. h. r.

Marianna Jónasdóttir.

Elmar Hallgríms.